"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ କର୍ମ କରୁଛ ତାର ଫଳ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳୁଛି, ନିଷ୍କାମ ସେବା ତ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି " ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି କ୍ଲାସ୍ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ? ଏଠାରେ କେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ?

ଉତ୍ତର:- ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର କ୍ଲାସ୍ ଯେଉଁଠି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ସହିତ ବୁଢାମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଠପଢୁଛନ୍ତି । ଏହା ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କ୍ଲାସ୍ ଯେଉଁଠି ଦିନେ ଅହଲ୍ୟା, କୁବ୍ଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ସାଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ବସିବେ । ଏଠାରେ ଯୋଗ କରିବାର ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ମେହନତ ରହିଛି । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମାର ଏବଂ ଶରୀରର ପ୍ରାକୃତିକ ଉପଚାର ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦରକାର ।

ଗୀତ:- ରାତ କେ ରାହୀ ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଆତ୍ମିକ ପିତା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଗୀତା ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅର୍ଥ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ଅନର୍ଥ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଯିଏକି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି, ସେ ବସି ଏହାର ଅର୍ଥ ବତାଉଛନ୍ତି । ରାଜଯୋଗ ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଏବେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଉଛୁ ଅନ୍ୟ ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ବାରିଷ୍ଟର ହେଉଛୁ । ପୁନର୍ବାର, ଅକ୍ଷର କାହାର ମୁଖରେ ଶୋଭା ପାଇବ ନାହିଁ । ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପରି ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପଢୁଛୁ । ଏହି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । କେତେ ବଡ-ବଡ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବମ୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ ରଖିବା ପାଇଁ ତ କରୁନାହାଁନ୍ତି ନା । ଏହି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ହେଉଛି ନା । ତୁମକୁ ଡରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଲଢେଇ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି କଲ୍ୟାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସି ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିନାଶର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବମ୍ ଆଦି ବିନାଶ ପାଇଁ ରହିଛି । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଆଉ କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ । ତା ସହିତ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏହାକୁ କୌଣସି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । କେତେ ବଡ-ବଡ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବମ୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ସହରକୁ ସହର ନଷ୍ଟ କରିଦେବୁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ଜାପାନ ସହିତ ଲଢେଇ ସମୟରେ ଯେଉଁ ବମ୍ ପକାଇଥିଲେ - ଏହା ତ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲା । ଏବେ ତ ବଡ-ବଡ ବମ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଯେବେ ଅଧିକ ଅସୁବିଧାରେ ପଡୁଛନ୍ତି, ସ୍ଥିତି ଅସମ୍ଭାଳ ହେଉଛି ତେବେ ବମ୍ ପକାଇବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ କ୍ଷତି ହେବ, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଅରବ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ତିଆରି କରୁଥିବା କାରିଗରଙ୍କର ଦରମା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବିବେକ ମଧ୍ୟ କହୁଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ ହେବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି କଳିଯୁଗରେ କ'ଣ ଅଛି ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ'ଣ ହେବ । ତୁମେ ଏବେ ସଂଗମରେ ଛିଡା ହୋଇଛ । ଜାଣିଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହେବ । ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ ହେବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ତାହା ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ହେଉଛି । ଏବେ ତ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ତ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହି ବିନାଶ ତୁମ ପାଇଁ ହିଁ ହେଉଛି । ଏହି ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରୁ ବିନାଶ ଜ୍ୱାଳା ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଲା । ଗୀତାରେ ଥିବା କେତେକ କଥାର ଅର୍ଥ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି, କିନ୍ତୁ କେହି

ହେଲେ ଏହାକୁ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ମାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ଜଲ୍ଦି ବିନାଶ ହେଲେ ଆମେ ଯାଇ ସୁଖୀ ହେବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଲେ ସୁଖୀ ହେବ । ବାବା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଏଣ୍ଟସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ରହୁଛି, କାହାର କମ୍ । ବୁଦ୍ଧିମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ବାସ୍ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୁଝାଯାଉଛି - ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ତ ପାଉଛନ୍ତି । ସାଥିରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଆସିବେ । ଅଜାମିଳ ପରି ପାପୀ, ଗଣିକା ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ହେବ । ମେହେନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଭଲ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଆସୁଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀ ତ ଅଛୁଁଆ ମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସାଥିରେ ଖାଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ବାବା ଏହା ମନା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହେବ । କର୍ମଧନ୍ଦା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଆଧାର ହେଉଛି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇବା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ନିଜକୁ ଅଛୁଆଁ କହୁଛି । ଏବେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଅନ୍ତରେ ଆସି ପତିତ ହୋଇଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ମୋତେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ - ସିନ୍ଧରେ ଜଣେ ଶବରୀ ଧ୍ୟାନରେ ଯାଉଥିଲା । ଦୌଡି କରି ଆସି ମିଶୁଥିଲା । ବୁଝାଯାଉଥିଲା - ଏହାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ମଧ୍ୟ ହକ୍ ରହିଛି, ନିଜ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ । ତାଙ୍କ ଘର ଲୋକଙ୍କୁ କୁହାଗଲା - ଏହାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ ଯିବାକୁ ଦିଅ । କହିଲେ ଆମ କୁଟୁମ୍ବରେ ହଙ୍ଗାମା ହେବ । ଭୟରେ ତାଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ । ତେଣୁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କାହାକୁ ମନାକରିପାରିବ ନାହିଁ । ଗାୟନ ରହିଛି ଅବଳା, ଗଣିକା, ଶବରୀ, ସାଧୁ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ସାଧୁଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶବରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ତୁମେମାନେ ଏବେ ଯଜ୍ଞ ସେବା କରୁଛ ଏହି ସେବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯାଉଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ସେବା ଆଦି ବହୁତ ବଢିଚାଲିବ । ବାବା ବ୍ୟାଜ୍ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଏହା ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଇଏ ବାବା, ଇଏ ଦାଦା, ଏହା ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର । ସେଥିରେ କେବଳ ମୋ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପିଲାମାନଙ୍କ ନାମ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କି ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ତାଙ୍କ ବିବାହ ଆଦିର ଇତିହାସ କିଛି ହେଲେ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଉଭୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରାଜଧାନୀର ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଯଦି ବୁଝିଯିବେ ଏବଂ କହିଦେବେ ଯେ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେବେ । କହିବେ ଏହା ତୁମେ ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଶିଖିଛ? ସେ କେଉଁ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି? ବି.କେ କହିଲେ ସମସ୍ତେ ବିଗିଡିଯିବେ । ଏହି ଗୁରୁମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ଚାଲିଯିବ । ଏହିପରି ବହୁତ ଆସୁଛନ୍ତି । ଲେଖିକରି ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବି କଷ୍ଟ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ବହୁତ ସହଜ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । କାହାର ସନ୍ତାନ ନଥିଲେ କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ଆମକୁ ସନ୍ତାନ ଦିଅ । ପୁଣି ସନ୍ତାନ ମିଳିଲେ ତାଙ୍କର ବହୁତ ଭଲ ଲାଳନ ପାଳନା କରିଥା'ନ୍ତି । ପାଠ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ବଡ ହେଲେ କହିବେ ଏବେ ନିଜର ଧନ୍ଦା କର । ପିତା ସନ୍ତାନର ଲାଳନା ପାଳନା କରି ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଥିବାରୁ ସେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହି ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରି ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ । ଲୌକିକ ପିତା ତ ଜାଣିଥାନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ବଡ ହୋଇ ନିଜ ଧନ୍ଦାରେ ଲାଗିଗଲେ ବୁଢା ହେଲେ ଆମର ସେବା କରିବେ । ଏହି ବାବା ତ ସେବା ମାଗୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଇଏ ନିଷ୍କାମ ଅଟନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତା ଭାବିଥା'ନ୍ତି - ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ମାଆ ବାପାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା । ଏହି କାମନା ରଖିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନିଷ୍କାମ ସେବା କରୁଛି । ମୁଁ ରାଜତ୍ୱ କରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ କେତେ ନିଷ୍କାମୀ ଅଟେ । ଅନ୍ୟମାନେ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ମିଳୁଛି । ଇଏ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜତ୍ୱ ଦେଉଛି । ତୁମେ କେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ମୁଁ ତ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମାଲିକ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମାଲିକ ଅଟ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ରାଜତ୍ୱ ନେଇ ହରାଉଛ । ମୁଁ ରାଜତ୍ୱ ନେଉ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହରାଉ ନାହିଁ । ମୋର ଡ୍ରାମାରେ ଏହି ଅଭିନୟ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା

ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବାକି ସମସ୍ତେ କେବଳ ଶାନ୍ତି ମାଗୁଛନ୍ତି । ଗୁରୁମାନେ ସୁଖକୁ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ କହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ଶାନ୍ତି ଚାହିଁଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ସୁଖ ବିଷୟରେ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ମୁଁ ହିଁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଗୁରୁ ରହିବେ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ରାବଣ ହିଁ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ରାଜ୍ୟ । ଏହିପରି ଡ୍ରାମା ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଏହି କଥା ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମରେ ଅଛ । ଜାଣିଛ ନୂଆ ଦୁନିଆର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ବାକି ସମସ୍ତେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କଳ୍ପର ଆୟୁ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ବିଜୟର ତ ଗାୟନ ରହିଛି ।

ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ତ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଈଶ୍ୱରୀୟ ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ । ସ୍ଥୂଳ ଯଜ୍ଞ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିଛି । ଏହି ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ଥରେ ମାତ୍ର ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ପୁଣି କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ହେବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେଠାରେ କୌଣସି ବିପଦର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସେସବୁ ହେଉଛି ସ୍ଥୂଳ ଯଜ୍ଞ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ସୂକ୍ଷ୍ମଯଜ୍ଞ । ଏହା ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ବେହଦର ଆହୁତି ପଡିବ । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଏସବୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ସଂଗମରେ ଥରେ ମାତ୍ର ବେହଦର ଯଜ୍ଞ ହେଉଛି, ଏଥିରେ ସବୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସ୍ୱାହା ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର କଥା ରହିଛି । ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ୟାଦ । ୟାଦ ଅକ୍ଷର ବହୁତ ମଧୁର ଅଟେ । ଯୋଗ ଅକ୍ଷର ତ ସାଧାରଣ ହୋଇଗଲାଣି । ଯୋଗ କହିଲେ କେହି ହେଲେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ବାବା ଆପଣ ତ ଆମକୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଛି - ବାବା, ଆପଣ ପୁନର୍ବାର ଆସିଛନ୍ତି । ଆମେ ତ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲୁ ଆପଣ ଆମକୁ ବାଦଶାହୀ ଦେଇଥିଲେ । ଏବେ ପୁଣି ଆସି ମିଶୁଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଳନ କରିବୁ । ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ ନିଜେ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା, ଆପଣ ତ ଆମକୁ ବହୁତ ଭଲ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଆମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏସବୁ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ଏବେ ବାବା ପୁନର୍ବାର ଅଭୁଲ କରାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ମୁଁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବାରୁ ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛି । ବାବା ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟ । ମହିମା ତ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଅଥବା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ - ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ଆତ୍ମା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ହଜାର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତ ଶିକ୍ଷକ ସଦୃଶ ପଢାଉଛି । କେତେ ଢେର ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି କ୍ଲାସ୍ ଦେଖ ବହୁତ ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ ଅଟେ । ଏହି କ୍ଲାସରେ କିଏ-କିଏ ପଢୁଛନ୍ତି? ଅବଳା, କୁବ୍ଜା, ସାଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ଦିନେ ବସିବେ । ବୁଢୀ, ଛୋଟ ପିଲା ଆଦି ସମସ୍ତେ ବସିଛନ୍ତି । ଏପରି ସ୍କୁଲ କେବେ ଦେଖିଛ । ଏଠାରେ ୟାଦର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ୟାଦ କରିବାରେ ହିଁ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ୟାଦର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ ନା । ୟାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ଆବଶ୍ୟକ । ଚକ୍ରକୁ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦରକାର । ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟରେ ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମର ଆତ୍ମା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛି । ତାହା ଶରୀରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ଏଠାରେ ଆତ୍ମାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ହେଉଛି । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଖାଦ ପଡୁଛି ନା । ଖାଣ୍ଟି ସୁନାରେ ଖାଣ୍ଟି ଅଳଙ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଶିବବାବା ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ଆମକୁ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ଏପାରିରୁ ସେ ପାରିକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ୟାଦ କର । ତାହା ହେଉଛି ସୁଇଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ହୋମ୍ । ଅଶାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖ, ଶାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି-ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ କିଛି ରହିବ । ସେଠାରେ ଲଢେଇ-ଝଗଡାର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ - ଆମକୁ ସତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ହେବାକୁ ପଡିବ ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଭୋଜନ ମିଳୁଛି, ତାକୁ ପୁଣି ବୁଦ୍ଧିରେ ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆଜି କେଉଁ, କେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଶୁଣିଲ! ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି - ଆତ୍ମିକ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ଦୁଇଟି ଯାତ୍ରା ରହିଛି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ହିଁ କାମରେ ଆସିବ । ଭଗବାନୁବାଚ ମନମନାଭବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଶୁଭକାର୍ୟ୍ୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେଥିପାଇଁ ଡରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବାବା ସର୍ବଦା କଲ୍ୟାଣର କାର୍ୟ୍ୟ ହିଁ କରାଉଛନ୍ତି, ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ହିଁ ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୋତେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତିଦିନ ଏଠାରେ ଆତ୍ମାକୁ ଯେଉଁ ରୁହାନୀ ଭୋଜନ ମିଳୁଛି ତା'କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଚିନ୍ତନ-ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସତସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ରଙ୍ଗ ଲଗାଉଥିବା ସଦା ହର୍ଷିତ ଏବଂ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସଚ୍ଚା ସାଥୀ ଭାବି ନେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗର ଆତ୍ମିକ ରଙ୍ଗ ସଦା-ସର୍ବଦା ଲାଗି ରହୁଛି । ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସତ୍ ପିତା, ସତ୍ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହିଁ ସତସଂଗ କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ସତସଙ୍ଗ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ଏବଂ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବୋଝର ଅନୁଭବ ହୋଇନଥାଏ । ସେମାନେ ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି ସର୍ବଦା ଭରପୁର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି, ମୋ ପାଖରେ ଖୁସିର ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ହୋଇ ରହିଛି ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସବୁ କିଛି ମୋର ହୋଇଯାଇଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜର ମଧୁର ବାଣୀ ଏବଂ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିହୀନ ଆତ୍ମାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****